

ጥናቱ 1

የሕብረት በረከት (መዝ. 133፡ 1-3)

በህይወታችን ላይ ዓመታት ተቆጥረው ዛሬ ወዳለንበት ከተለያዩ ዘር፣ ቋንቋ፣ ቀለምና አካባቢ ተሰባስበን አዲስ እና ድንቅ ነው ብን ባመንነው በዚህ በክርስቶስ በሆነው ሕብረት ተገናኝተናል። ሁላችንም ስንጠራ በግል ቢሆንም ቅሉ ለግል አይደለም። ስለዚህም ይመስላል ጌታ ሕብረትን በሚመለከት ሁለትም ሆናችሁ ሶስት በስሜ በተሰባሰባችሁበት በዚያ እገኛለሁ በማለት የህብረትን ታላቅነት በመገኘቱ የገለፀው።

የክርስቲያን ሕብረት በጌታ መገኘት እና ዘላለማዊ የሆነ በረከትን መያዙ ከሌሎች ሕብረቶች ሁሉ ላቅ ያለውን ቦታ እንዲይዝ ያደርገዋል። ከዚህም የተነሳ ብዙዎች የህብረቱ አካል ሆነው ተካፍለው፣ አካፍለው፣ ገብይተው፣ አትርፈው ወደፊት ተሻግረዋል። ከዚህም በተቃራኒ አንዳንዶች የሕብረትን በረከት ልብ ካለማለት የተነሳ ወደጎን በማለታቸው ለዘመናት ቁጭት የሆናቸውን ድርጊት ወደኃላ እያዩት ይፀፀቡበታል። በተለይም በአንድ ወጣት የገጠመውን ለብዙዎቻችን ትምህርት እንዲሆነን በጥቂቱ ከሕይወቱ እናድምጥ።

ስሙ ኤርሚያስ ይባላል። አመጣጡ ከተማ ተብለው ከሚጠቀሱት ቦታዎች መካከል ነው። ጥሩ የቤተክርስቲያንና የቤተሰብ ሕብረት ነበረው። የመጀመሪያ ዓመት ትምህርቱን ለመማር ወደ ዩኒቨርሲቲ መምጣቱ ግድ ሆኖበት እንጂ ከነበረበት ሕብረት መለየትን ፈጽሞ አልወደደውም።

ትዝታ ወደኋላ እየመለሰው ስለነበረበት የአገልግሎትና የሕብረት ሕይወት በሙገዛ ሲያወራ የሌሎችን ልምድ የሚያንቋሽሽ ያስመስልበታል። ከዚህም የተነሳ መሰል ወንድሞችን ተቀብሎ ሕብረትን ማድረግ እያዳግተው መጣ። በተለይም አዲስ የተቀላቀለው ሕብረት ባህሪው እንዳሳለፈበት አይነት ባለመሆኑ መጣጣም አልቻለም። የሕብረቱ አካሄድ፣ አመራሩና የወንድሞች አመለካከት አልጥም እያለው ሲመጣ በመኝታ ክፍሉ ሆኖ ስብከትና መዝሙር እያዳመጠ ለማሳለፍ ወሰነ ብዙም አልገፋበትም፤ አዳዲሶቹ አለማውያን ዳደሾቹ፣ የከተማ መዝናኛዎች ብዛት ደግሞም በብር በኩል ምንም ችግር አለመኖር እና ሌሎችም ነገሮች ተጨምረው ኤርሚያስን ከነበረው መንፈሳዊ ሕይወት መናጠቃቸው ከቀን ወደ ቀን እየጨመረ መጣ።

የድሮው ቅናትና ጌታን የሚፈለገው ማንነት እየደበዘዘ ወደመጨለሙ ሆነ። የኤርሚያስ ድፍረት ገፍቶ ከአለማውያን ዳደሾቹ ጋር በብዛት ማሳለፍን ጥቅስ በመጥቀስ መደገፍን ተያያዘው። በዚህ ሁሉ ውስጥ ከጎኑ

ሳይጠፋ ሲፀልዩለትና ሲጎተጉቱት የነበሩትንም ዳደሾችን መራቅ ጀመረ። የሕይወቱ መንሸራተት ያስጋቸውም ዳደሾች ተገናኝተው ስለእርሱ ይፀልዩ ጀመረ። ግን ጠብ የሚል ነገር ታጣ።

አመታት ተቆጠሩ የኤርሚያስም ሩጫ ከትጋት ወደልፋት ተለውጦ ታከቶታል፤ ምክርና መጽናናት ነፍሱ ከተጠማች ቆየች ግን ከየትኛው ዳደኛው? ከየትኛው ሕብረት?

Fellowship (Ps. 133:1-3)

To reach at a profound and marvelous union, given to us through Christ so many ages had passed. When God called us from different nations, languages, and background, he didn't just call us for private purpose but he wants us to prosper in the group. "This is why you are gathered in my name, I am there among you honoring the sacred nature of fellowship". He says when he finds us in the fellowship of our brothers and sisters in he Lord.

What makes a Christian fellowship more sacred than other gathering is that the Lord bestows His blessings and it is bound by the covenant of His blood. Thus many had been z.. part of it and they gave, received, profited and passed on the blessings. ATrile a good number of students who undermined this holy union are now looking back with regret. Ermias's life has a lot to teach us in this regard.

Ermias is from one of the urban cities. He was an active member of a local church and a cell Bible study group. Though he didn't want to leave the fellowship he had back home, he had to go to campus. Through time, he was unable to fellowship with the campus fellowship; for he could not adapt the new environment and system. Therefore, he decided to stay at his dorm listening to spiritual songs and preachings.

His new unbeliever friends dragged him to what he never did and experienced before. His spiritual life and zeal had come to dwindle. Consequently, he was acting like them. His arrogance increased to the extent that he began quoting verses from Scriptures for his mistakes, wrong deeds and character. He ignored and avoided those who counsel him and pray for him. For some of them were worried about him, they arranged a special time to pray for him but they could not see any change in him.

His soul longed for God's presence and thirsted for His Spirit. But he did not have any fellowship with Christians who could help him cope up with his problems. A year had passed while Ermias's struggle for survival became futile.

መግቢያ:- መዝ. 133: 1-3

ይህ ክፍል የእግዚአብሔር ሕዝብ እንዴት ባለ ቤተሰባዊ አንድነት እንደሚገኝ በግጥም መልክ ይገልጻል። በክፍሉ ያለ መዝሙር የተበታተኑት የእስራኤል ልጆች ወደ እየሩሳሌም በሚያደርጉት ሃይማኖታዊ ጉዞ እንደሚዘመር ይታሰባል።

መዝሙረኛው በዚህ ክፍል የሕብረት በረከት በሁለት መልክ ሲገልፀው ይታያል፡- በመጀመሪያ በካህናት ላይ ከሚፈሰስ ቅባት ጋር ያያይዘዋል። ይህ ቅባት ወይም ሽቱ ደስታን፣ መልካም መዓዛንና ምቹትን ከመጨመሩ በላይ የሚቀድስም ነው። የዚህ ቅባት ወይም ሽቱ መብዛት እግዚአብሔር በተትረፈረፈ መልኩ ሕዝቡን በሕብረት ውስጥ እንደሚባርክና እንደሚቀድስ ያሳያል።

በሁለተኛው አገላለጹ ደግሞ ይህንን ሕብረት ከሙያረሰርስ ጠል ጋር ያያይዘዋል፤ አርሞንኤም ከጽዮን ተራሮች አንዱ ሲሆን በበጋ ወቅት ከተራራው ስር የሚገኘው በረሃ ከተራራው አናት ላይ እየቀጠለ ከሚወርደው በረዶ የተነሳ ውሃን ያገኛል። በክረምት ደግሞ በቀጥታ ከዝናብ ውሃን ይቀበላል። ከዚህም መዝሙረኛው እነኚህን ሁለት ክስተቶች ከወንድሞች ሕብረት ጋር እንዴት እንዳያያዘው እንመለከታለን።

Background: Psalm 133:1-3

This is a poem about the unity of family of God's people. The coming together of the scattered nation at the pilgrim feast would suggest the topic.

The Psalmist illustrates the blessings of unity in two ways. First, it is like the special consecrating oil of the high priest. In this oil, the Lord not only puts his blessings but also everlasting life. It comprises joy, comfort, and fragrance in it. The Lord blesses and sanctifies his people through their fellowship. In the second place, he likes this unity because of its refreshment. Hermon is one of the mountains in Zion. During summer the wilderness under the mountain gets wet from the melting snow up the hill; during winter it gets from the rain directly. Therefore, the wilderness gets enough moisture through out the year.

In this study, we see how the Psalmist relates these two incidences with the fellowship of brethren.

መዝ. 133፡ 1-3

1. ከዚህ ቀደም በነበርክበት/ሽበት ሕብረት ስላሳለፍካቸው/ሻቸው ደስ የሚያሰኙ መልካም ጊዜያት ለቡድን ጓደኞችህ/ሽ አካፍል/ዱ.
 - Share with your team members the good times you had before.
2. በዚህ ክፍል መዝሙረኛው የወንድሞችን ሕብረት ከሁለት ክስተቶች ጋር ያመሳስለዋል፤ እነዚህ በምሳሌነት የተጠቀሱ ክስተቶች ምንና ምን ናቸው?
 - The Psalmist uses two analogies to show how good and pleasant the unity of brothers is. What are these analogies?
3. መዝሙረኛው “ወንድሞች በሕብረት ቢቀመጡ” ሲል ምን ማለቱ ነው?
 - What does the Psalmist mean by “when brothers come together”?
4. መዝሙረኛው የወንድሞችን ሕብረት በአሮን ሽቱ ሲመስል ሊያስተላልፍ የፈለገው መልዕክት ምንድነው? (መግቢያውን ይመልከቱ)
 - What is the message that the psalmist wants to deliver when he represent the fellowship of brothers with the precious oil poured on Arons head? (See the background)
5. መዝሙረኛው የአርሞንኤምን ጠል ከወገኖች ህብረት ጋር በምን መልኩ አመሳሰለው?
 - How did the psalmist compare the fellowship of brothers to the dew of Hermon?
6. “በዚያ እግዚአብሔር በረከቱንና ሕይወቱንም እስከ ዘላለም አዝዞአልና” ሲል ምን ተረዳህ/ሽ?
 - What did you understand from the verse "for then the lord bestows his blessing, even life forever more"?
7. ዕብ. 10:25 ያንብቡ በዚህ ቃል መሰረት ከወገኖች ጋር ሕብረት ስለማድረግ ምን ወሰንክ?
 - What do you decide about fellowship with others? (Read Heb 10:25)